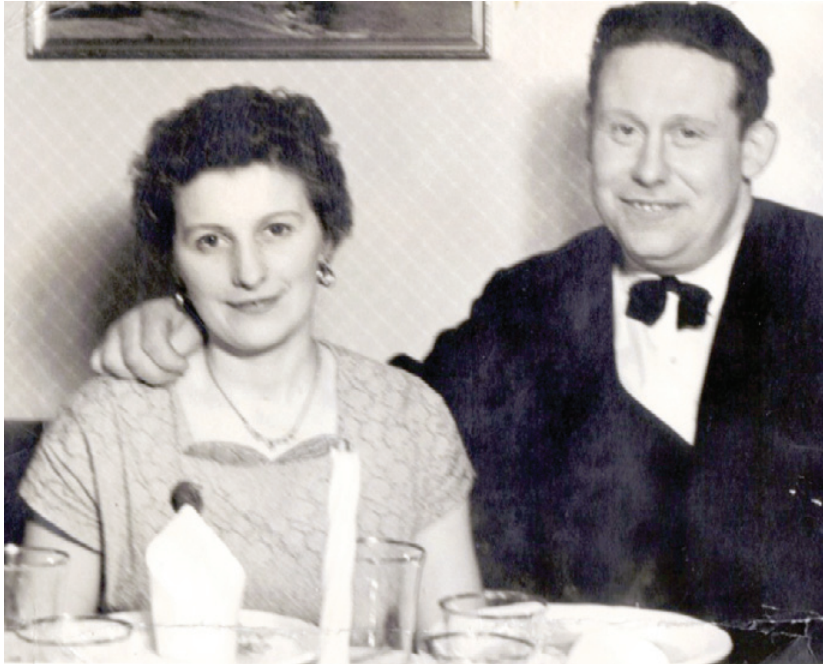

Minningarorð um okkara elskaðu foreldur Maria og Martin í Grund

6 dec 2012 komu boðini frá einum av mínum kæru beiggjum, boðini sum eg mangan stúrði fyri at fáa. Mamma var illa fyri. Tárini runnu, vildi bara heim skjótast møgult. Var ikki langt síðani eg var heima, í November mánað, tá mamma bleiv 85, men fjarleikin millum Norra og Føroyar kendist so inniliga nívandi langur. Mín góði madur var skjótur at keypa ferðaseðlar og vit sluppu avstad dagin eftir. Ord kunnu ikki siga frá, hvønn tydning tad hevdi, saman við fleiri av okkara kæru, at vera um mammu.

Eri so takksom fyri tykkara kærleika. Fyri hugnan. Mammu dāmdi og dugdi væl at gera mat. Hetta kom pápa og okkum fimm systkjum til góðar, vinir vóru ofta við okkum heim, til vikskiftið vóru nýbakaðir bollar og skuffukaka. Ommu- og abbaðørnini høvdu eitt serligt pláss í hjartanum hjá mammu og pápa, tey vóru so glad tá tey komu og nógvir ísar og slíkkipinnar blivu keyptir

Fyrst í sjeitiárinum byrjaði mamma at arbeiða í køkinum á sjómansheiminum í Runavík, har Lea og Jakob Højgaard vóru fyrstøðufólk. Har dāmdi henni væl at stākast saman við systkinabarninum Leu, skyldkonuni Brynhild og øðrum góðum fólki. Seinnri gjörði hon mat til brúðleyp, skeið hjá heimahjálparanum o.ø.

Mamma var við í sjómanskvinnuringinum, henni dāmdi væl at binda, og mangar hugnaligar, stuttligar løtur eru at minnast aftur á, við stokkum og einum góðum drekkamunni. Henni dāmdi at ganga túrar, fáast við blómur, havan, hoyggja o.a. Stuttligt var at fáa vitjan av familju, á báðum sídum sum búðu ymsastadni í landinum. Í Söldarfirði hvar vit búðu vóru omma, abbi og ein pápabeiggi við familju, eisini var eitt serstakt forhold til húsið hjá Adolf abbabeiggja og Lottu.

Mammu og pápa dāmdu so væl, tá postboðini komu inn. Mamma

smurdi breyð, tað mátti vera okkurt gott á borðinum, var so gott at vita at tey vóru á gátt hvønn gerandisdag. Eisini var gott at vita at grannalagið vóru hvørjum øðrum so nær og vóru altíð klár við eini hjálpanði hānd. Um summarið var tað nakað serligt at fara til Dals. Foreldrini hjá mammu, trý systkin við familju á Sandoynni, og mostrar okkara úr Havn vóru eisini ofta har. Bygdarfólkið hevdi eisini eitt serligt pláss í hjartanum hjá mammu og pápa, alt hetta førði til at Dalur í dag hevur eitt serstakt pláss og rík minnir í hugaheimi okkara.

Mamma og pápi høvdu sterka Guðstrúgv, gingu í Bønhusinum í Söldarfirði og í kirkju. Gudstrúgvinn var teimum ein styrki, eisini tá livsins stormar vóru, sum tá Claus doyði sum 26 ára gamal 20.juli í 1987. Pápi sat mong ár í kirkjuráðnum á Glyvrum og mamma sat í mong í stýrinum fyri mišsionshúsið, seinnri Bønhusið í Söldarfirði.

Tey seinastu árinu búði mamma á demensdeildini á Eysturoyar Røktar- og Ellisheimið, hvar hon hevði tað so gott. Komi ongantið at gloyma starvsfólkid, hvussu gott tað var at koma har, teirra dugnaligheit, kærleika og umhugsan fyri búfólkunum og eisini okkum avvarðandi. Systranar hjá mammu merktu eisini hesa umsorgan tá tær vóru og vitjaðu úr Havn. Mamma fekk demens, sum hevði við sær, at hon ikki altíð mintist, ella var har í løtuni. Minnist so væl einaferð vit fingur okkum drekkamunn: « Nær kemur Sólborg?» spyr mamma. Tað eri eg mamma. Minnist tārini, smilið klemmið. Tað var sárt og gott í einum. Sárt tí mamma ikki altíð beinanvegin kendi meg, gott tá eg sá hvussu hon lýsti upp tá kontaktin var har. Alt lívið hevði hon umsorgan fyri øðrum, øll skuldu hava tad gott og altíð mátti vera ein drekkamunnur. Tá mamma sovnaði inn í ævinleikan kom eisini

nógvur matur inn í húsið, vit merktu fløvandi hitan frá bygdarfólkunum í Söldarfirði, eins og frá øðrum góðum vinum, stóra tøkk eiga tit.

Pápi var í nógv ár sjómaður og silgdi sum skipari. Hann var eisini aktivur í politikki í fleiri ár, millum annað sum borgmeistari og formaður í Føroya Kommunufelag. Meðan pápi var í politikki var eg nakrar túrar við honum, ein túr í Danmark, «Færøene i fokus» hugnaligt. Áhugamálini vóru mong, millum annað Høganes sum hann gekk nógv upp í, nátturuna, seyðin o.a. Pápi dugdi at yrkja, yrkti millum annað ein sang til Dals bygd, bygdina sum hann gjøgnum mammu fekk stóran tokka til. Ein sang til Gøtu sum eisini hevði eitt serligt pláss í teirra hjarta. Mamma, pápi og beiggjarnir búðu í Gøtu til tey í 1963 fluttu til Söldarfjarðar, mamma var framvegis við í bindiklubbanum í Sydrugøtu eins og í Söldarfirði. Sögan um æðuparid sum pápi skrivaði bleiv lisin í útvarpinum. Pápa dāmdi væl at spæla kort og tað var mangan stuttligt og nógvur látur. Saman við trimum øðrum øðrum møttust tey javnan leygar-kvöld, hvar kort og stokkar gingu og náttverði bleiv etin saman. Tá tað gekk honum ímóti, plagdi hann at siga «Nú var eg silly boy»

Hóast mamma og pápi ikki altíð hildu tað sama um eitthvørt, so vóru tey góð hvør við annan og settu prís uppá eginleikar sum hvør annar hevdi. Pápi plagdi at siga: «Mamma tykkara hevur so vøkur brún eygu, og so hevur hon so góð bein» Hann visti at hann altíð kundi taka fólk við sær heim, mamma var skjót og drekkamunnurin var ongantið langt burtur.

Takk fyri allan kærleika! Minnini um tykkum vera goymd sum eitt ljós í okkara hjørtum í vón um at vit einaferð siggjast aftur.

**Hvíl í frídi okkara elskadu foreldur
Sólborg**

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum tykkum, sum sýnt hava hjálpssemi og samkenslu í døgnum eftir at elskaða mamma, vermamma, omma, langomma og systir okkara

**Maria í Grund
Söldarfjørður**

Stillisliga sovnaði inn á
Ellis og Røktarheimium í Runavík

Tøkk til starvsfólkid á Eysturoyar Ellis og Røktarheimið, fyri umsorgan og kærleika. Tøkk til grannar okkara og onnur sum hjálptu so væl til í døgnum hon stóð undir bør. Tøkk til Meinhard Bjartalíð og Henning Bøgesvang prest fyri troystarrík orð í kirkjuni. Tøkk til kirkjutænarar, sangarar og tykkum sum bóru. Tøkk til tykkum øll sum fylgdu henni seinasta túr á foldum. Guð væsigni tykkum øll.

Manbjørn, Ólavur, Sámál Petur og Sólborg

Gullbrúðleyp

Sunnudagin 1. september hava Sigrun og Jóhan Simonsen Tórshavn gullbrúðleyp. Tað eru liðin 50 ár síðani vit blivu vígd í Havnar kirkju og hildu brúðleyp á Hotel Hafnia. Tað hevði glett okkum, at sæð vinir, kenningar og familju til "brunch" á Hotel Hafnia ímillum kl. 11:00 og 15:00 sunnudagin 1. september. Øll eru vælkomín.

Gullbrúðleyp

Leygardagin 14. sept. hava Petra og Gorm Justinussen verið gift í 50 ár. Dagurin verður hildin Undir kráku-gjógv 28 frá kl. 14.00. Øll eru hjartaliga vælkomín.

70 ára føðingardagur

Komandi sunnudag hin 1. September fyllur Ása Eikhólm Hvalvík 70 ár. Í hesum sambandi verður brunsj í Mišsionshúsinum í Hvalvík frá kl. 13-18 henda dag. Verið hjartaliga vælkomín.

Gullbrúðleyp

Leygardagin 14. september hava Nicolina og Bjørgheðin Jacobsen, Langasandur, gullbrúðleyp. Dagurin verður hildin í Bygdarhúsinum í Kollafirði frá kl. 17 fyri innbodnum og frá 21-24 er opið hús